

יקירי העיר

אמנות

צילומים: מיקי קוצמן

לא לבד, אבל אחד

לא לבד, אבל אחד

בזכות עצם ייסודה של גלריה ממשית, בזכות העמדה הפוליטית, בזכות ההנמקה והשיטתיות. אדם ברוך על אסתט מוקפד - עמי שטייניץ, יקיר "העיר" בתחום האמנות

אדם ברוך

לתל אביב יש היסטוריה ארוכה של גלריסטים. מי זוכר היום את גל-ריה כץ? מי זוכר היום את גלריה רוס? בין כץ לבין רוס, לא מעט אנשים טובים ניסו לבנות פה, בתל אביב, גלריה ממשית. אחרים מהם באו במרוצה, ונעלמו כלעומת שבאו. אחרים מהם עדיין איתנו, פעילים. מה זו גלריה ממשית? יש לכך תשובה אחת ברורה: גלריה שמאמינה באמנים שלה, באמת מאמינה. גלריה שלא מחליפה עור אחת לשנהשנתיים. גלריה שיש לה עמדה כלפי האמנות, החברה, הפוליטיקה ומה שבין כל אלה.

הגיעה השעה לדבר על עמי שטייניץ. גם משום שהגיעה השעה שבה יזכור האדם. לעמי שטייניץ היתה גלריה בנווה צדק: גלריה מסוימת, זהותית, ניתנת לזיהוי, עוסקת בזהות. בעיקרה, גלריה פוליטית, ואולי אף פוליטית קונקרטית, עכשווית ממש. פוליטית, במובן הברור לכולם של המושג "פוליטיות". כלומר, נכנסת לגלריה של עמי שטייניץ - נכנסת לפוליטיקה הישראלית כפי שהיא מעובדת על ידי אמנות ישראלית מודרנית, ולעתים לא רק מודרנית, אלא גם ממש מתחייבת. עמי שטייניץ, בעיני, הוא גלריסט מיוחד במינו, גם אם היסטורית

הוא נמצא על רצף גלריסטי ישראלי לא קצר, לא חלול ולא משעמם. רצף של גלריסטים שביקשו להציג אמנות שאיננה רק כרוניקה, רק אפקטים, ובכל זאת עוסקת בכרוניקה, אם לא ממש מתפלשת בה. עמי שטייניץ הציג בדרך כלל אמנות צעירה (יחסית), יהודית-ישראלית או ערבית-ישראלית, או אזורית (פלסטינית) - כשהאמצעים האמנותיים הם צילום, ציור, דוקומנטים או אמנות בהופעתה כעין מחקר עיוני-חזותי.

בדרך כלל התערוכות של שטייניץ היו מנומקות, אפילו שיטתיות, מבלי לאבד את החיות ואת האינטנסיביות של "אמנות". בתוך הכרוניקה הפוליטית, עמי שטייניץ פעל גם כאסתט מוקפד: תמיד יש צורך תרבותי באסתט מוקפד.

כל עיר בנויה סביב "טובי העיר". זהו מושג יהודי. פירושו התל אביבי כי המודרני של המושג: אין עיר נעשית עיר, אלא אם כן קמו מתוכה אנשים הפועלים למענה, גם אם העיר עצמה אינה תפצה בכך, או אף עוינת את פעולתם. עמי שטייניץ הינו אחד מ"טובי העיר", והם לעור'לם מעטים.